WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

21 februari 1957
Nr 333
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine *

WALT DISNEY

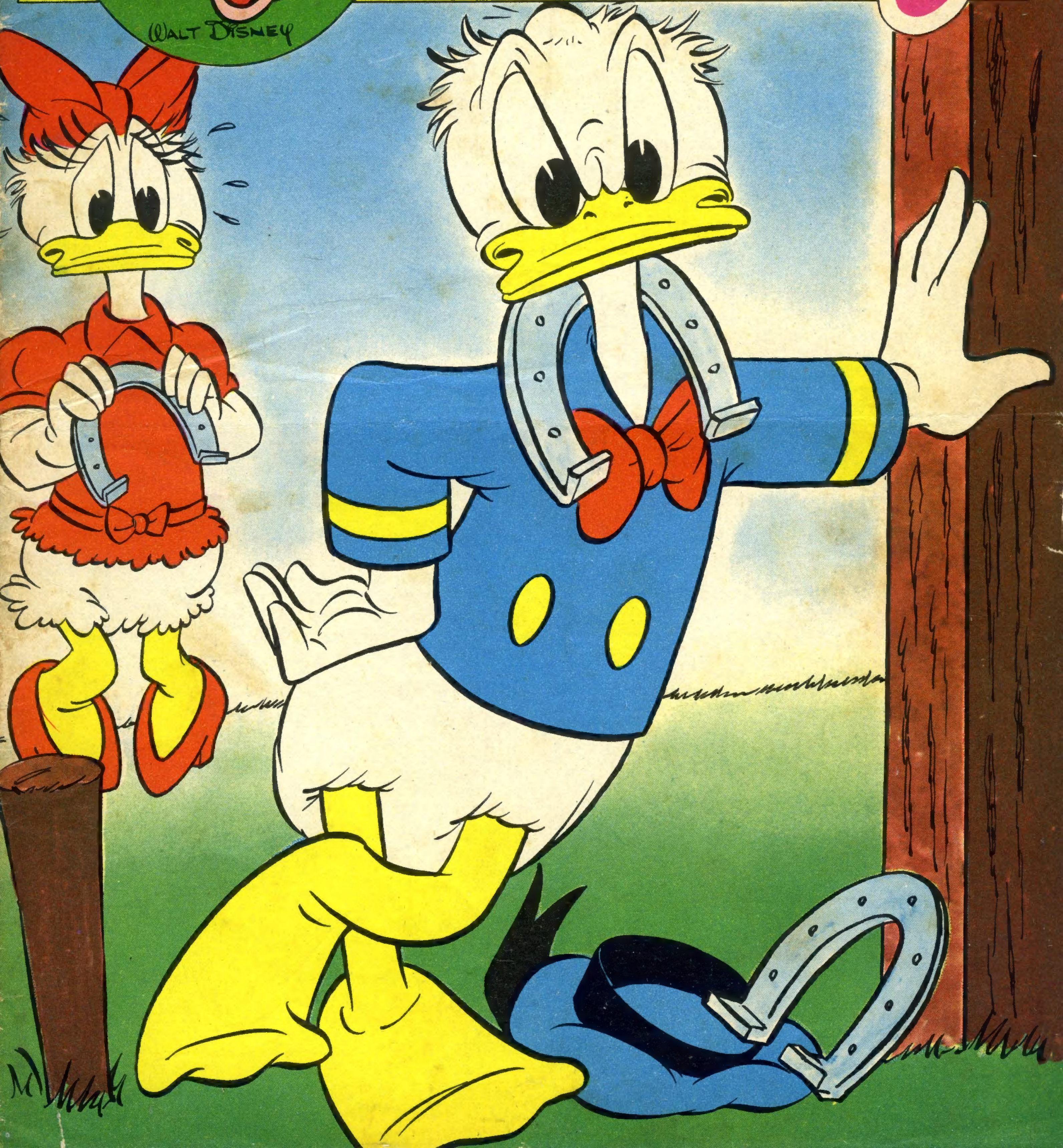

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

— **Jenny MOREELS, Luxemburgstraat 28, Antwerpen-Kiel (België)**, zoekt een meisje van 12-13 jaar met wie ze naar willekeur in de nederlandse of franse taal kan korresponderen.

BRIEVENBUS

— Van het clubje « De Blauwe Vlindertjes » te Lier ontving ik een leuk briefje. Die meisjes liepen met grootse plannen rond en ik ben echt benieuwd om te vernemen hoe het afgelopen is. Ik ben het volkomen met de clubleidster eens wanneer ze zegt dat de studies voorrang hebben op de clubaktiviteiten. Ik ben er erg op gesteld, dat dit **altijd** de regel zou zijn. Ik hoop dat jullie erin geslaagd zijn jullie lokaaltje prettig te versieren : voor flinke meisjes zoals de Vlaaikenseters is dit een kolfje naar de hand, nietwaar? Intussen wacht ik van de Vlindertjes weer wat nieuws in. Levet scone, meisjes !

— Over de roman « De Veroveraars van de Rode Planeet », die een tijdje geleden in ons blaadje verscheen, kan ik je vertellen, Karel VANDENBRANDEN (Mechelen), dat alles op strikt wetenschappelijke grond gebazeerd is. De auteur van die knappe roman zwichtte niet voor een zweetje en heeft vele dikke boeken geraadpleegd eer hij zich aan het schrijven van de spannende avonturen van de raket zette. Alles wat je in die roman hebt gelezen, strookt met de allerlaatste uitvindingen en vaststellingen op gebied van interplanetaire vlucht. Misschien zul jij het nog gedurende je leven meemaken, dat de werkelijkheid de fiktie van voornoemde roman overtreft. En moest je over vijftig jaar een nummer van « Mickey Magazine » in handen krijgen, dan zul je misschien uitroepen : « Wat is dit voor ouderwetse rommel ! » Taai, hoor !

— Van Rolf WINANDY (Gent) heb ik een stel tekeningen ontvangen, die helemaal niet onaardig zijn, gezien zijn jeugdige leeftijd. Doe zo voort, Rolf, oefenen en nog eens oefenen. Wie weet of je 't niet zo ver zult brengen als grootmeester Disney. Intussen heb ik je kunstwerkjes zorgvuldig in mijn map opgeborgen. En je weet toch, Rolf, dat alleen inzendingen van waarde van die grote eer genieten ! Tot schrijfs, hoor !

MICKEY.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO, hallo, beste meisjes en jongens !
Jullie weten allemaal dat Oom Donald soms nogal kort van stof en zeer opvliegend is. Hij is eveneens zeer vlug verontwaardigd.

Nu hebben de neefjes een katje geadopteerd, een lief, vrolijk diertje, dat ze Plato gedoopt hebben, naar de beroemde Griekse filosoof. Een kat heeft immers de reputatie filosofisch aangelegd te zijn, nietwaar ?

Het katje is nogal druk : de menselijke Plato zal het in zijn tijd wel minder geweest zijn, geloof ik. Ik kan hem mij moeilijk voorstellen terwijl hij langs de gordijnen naar boven klautert of plots vooruitspringt als uit een katapult afgeschoten.

Plato neemt elke gelegenheid waar om door een achteloos opengelaten deur te ontsnappen en in de straten te gaan zwerven. Ik bedoel natuurlijk Plato-de-Kat en niet Plato-de-Wijsgeer !

Enkele uren later keert Plato dan terug en hemeltje ! hoe ziet hij eruit ! Men zou denken dat hij door al de riolen van de stad gekropen is.

Bij zijn thuiskomst is Plato steeds erg op liefkozingen gesteld : hij komt langs je benen strijken, springt op je knieën en geeft duizend blijken van zijn grote liefde. Zohaast hij weer droog is, laat hij je dan met rust. Je kleren hebben Plato gediend om zich af te drogen en hoe die eruit zien hoef ik niet te zeggen.

Deze gewoonte van Plato maakt Oom Donald razend. Hij duldt niet dat een klein katje hem als een badhanddoek beschouwt. En Oom Donald laat zijn afkeuring in luide termen blijken !

Soms neemt Oom Donald een andere houding aan : hij doet alsof hij zich slechts ten koste van een bovenmenselijke inspanning kan bedwingen. Deze houding neemt hij aan om op zijn neefjes indruk te maken. Gisteren nog zei hij : « Die kat... die kat is zojuist binnengekomen en hij is geweldig vuil ! » Deze verklaring wordt tussen samengeperste lippen gedaan...

— 't Is immers een katje ! antwoordden de neefjes hierop.

Dit is een der wijste antwoorden dat Donald ooit kreeg. Het betekent — maar ik weet niet of Donald er de zin van begrepen heeft — dat men aan een kat niet mag verwijten zich als een kat te gedragen en dat men iedereen moet laten handelen zoals het in zijn karakter ligt.

Mickey

ONZE RUIL Hoek

— **Regina DELOECKER, Van Deynsestraat 38, Deurne-Noord,** heeft 1.740 Rob.-punten en zou er graag 75 H.-punten en 5 So.-punten voor hebben. Wie geniet van dit buitenkansje ?
— **Ronny BILLIET, Dr Verhaeghestraat 16, Oostende,** geeft altijd 100 verschillende postzegels in ruil voor 50 Ar.-, H.- of Fa.-punten. Zegel voor antwoord bijvoegen.
— **Marie - José VANMEERBEEK, Holsbeekse Steenweg 39, Kessel-Lo,** heeft verscheidene punten, prentjes en zegels die ze van de hand wil doen voor K.-bons.

MICKEY'S CLUB

Alle lezers en lezeressen van « Mickey Magazine » kunnen, hoe jong of hoe oud ze ook zijn, lid worden van Mickey's Club. Lidmaatschap van de Club is geheel kosteloos. Geen cent te betalen. Alleen maar naam, voornaam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart vermelden en deze richten aan : Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel.

Na een paar dagen ontvangt men de lidmaatschapskaart met alle nodige inlichtingen.

WEDSTRIJD CLUBBLAADJES

Ziezo ! Ik heb goed nieuws voor de deelnemers aan onze CLUBBLAADJESWEDSTRIJD. De beslissing van de Jury is gevallen en ik mag jullie wel verklappen dat die heren het niet erg gemakkelijk hadden.

De inzendingen waren inderdaad nogal van gelijke waarde en in dat geval is het voor een jury steeds een delikate zaak om een winnaar aan te duiden. Maar aan hun vergenoegd gelaat heb ik kunnen merken dat ze het toch eens zijn geworden.

Op mijn aandringen heb ik kunnen vernemen **wanneer** de uitslag zal bekend gemaakt worden : in het nummer 335 van ons aller lijfblad !

De knappe journalisten-in-de-dop moeten dus nog veertien dagen geduld oefenen eer ze zullen weten hoe hun inspanning beloond zal worden.

DONALD.

DE MACHINE DEUGT NIET !

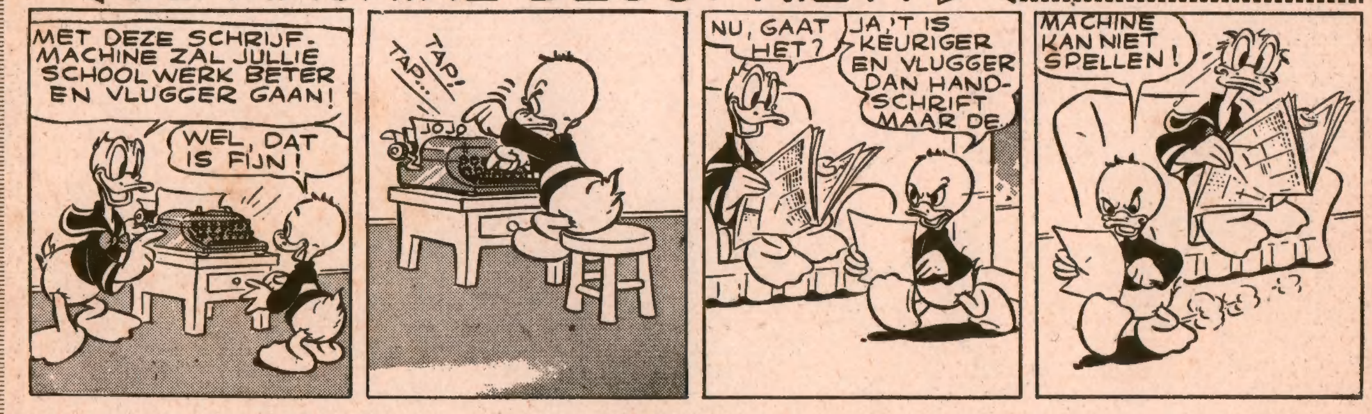

KORTE INHOUD

Oom Jeremias kan geen geld meer zien; hij vertrok naar Tra-la-la, een landstreek in Tibet, waar geld onbekend is. Tra-la-la is echter niet langs begane grond te bereiken en de oude vrek moet een vliegtuig huren...

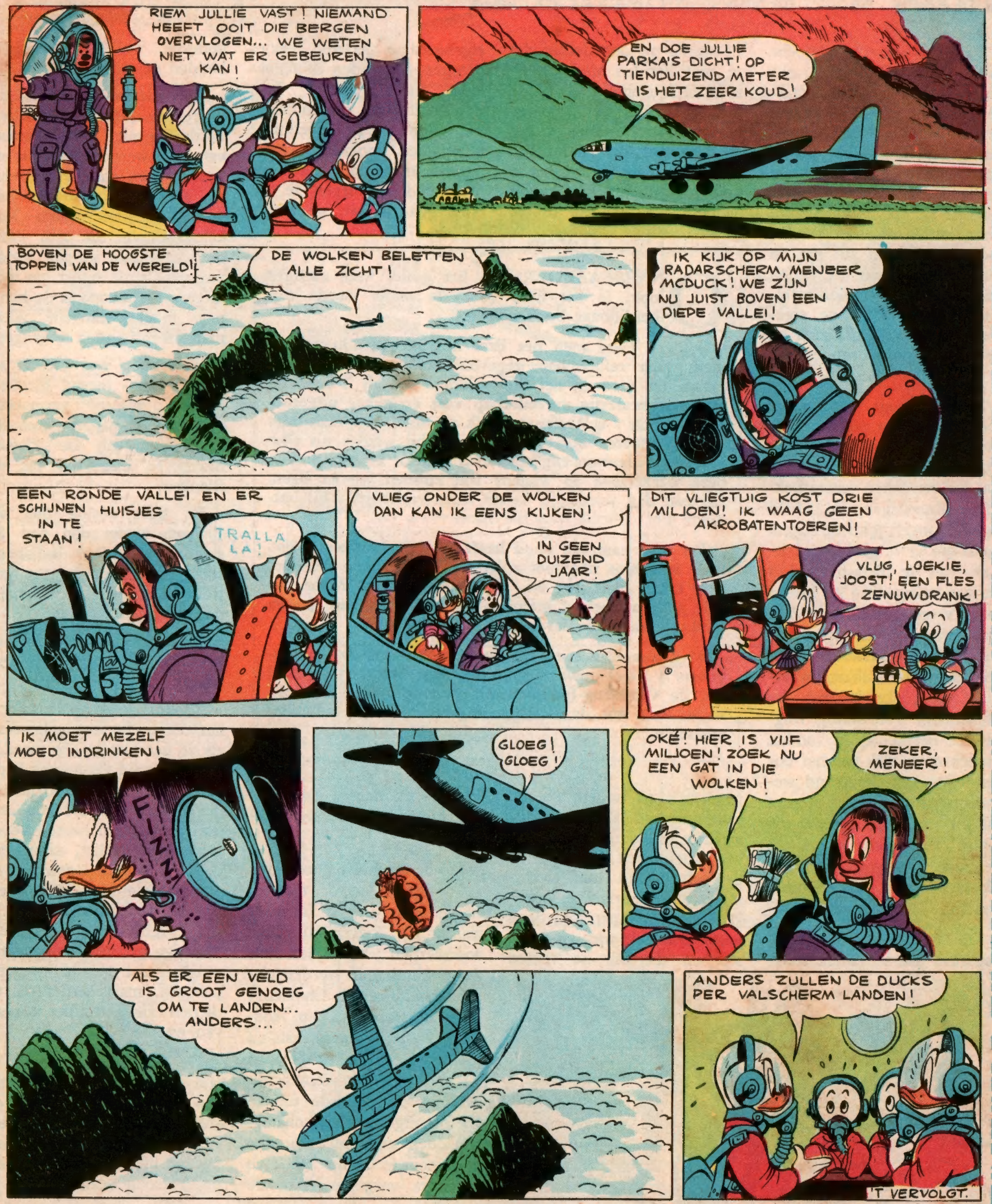

VOLGENDE DONDERDAG : **DE DRAAIKOLK**

De aantrekkingskracht van...

HET IJZER

Tijdens een jungletocht hadden de Choklengs een spoor gevonden dat verschilde van alles wat ze totnogtoe gezien hadden. Het eigenaardige ervan was *de manier* waarop de weg gebaand was: het taaie struikgewas was niet afgebroken of omgeplooid, maar netjes afgesneden. De Indianen hielden stil om de zaak te bepraten; zij deden verschillende veronderstellingen en besloten de eigenaardige wezens, die zich zo een mooi spoor baanden, op te zoeken.

De Choklengs volgden het spoor en weldra zagen ze iets dat hun verwondering ten top deed stijgen : dit keer was het een boom van respektabele afmetingen, die geveld lag. Ze gingen rond de stronk staan om er 't gladde oppervlak van te betasten. Hun verwondering sloeg nu in een soort vrees om. Enkele meters verder bleven zij verrast staan : in het mulle zand zagen zij voetindrukken, waarin ze geen enkel bekend dier herkenden. Voorzichtig volgden ze het spoor en vonden op een open plek van het bos een witte hut, waarrond wezens stonden die een menselijk uitzicht hadden, maar die totaal verschilden van de vreemde stammen die de Choklengs tot dan ontmoet hadden.

De Choklengs besloten bij dageraad aan te vallen. Maar zij waren zo ongeduldig dat ze niet konden wachten en vóór de zon opging waren de Blanken dood. De Indianen begonnen onmiddellijk te zoeken naar de werktuigen waarmee de Blanken zich een weg door de jungle gebaand hadden. Ze vonden bijlen, machete's en andere ijzeren instrumenten. Toen het dag werd beproefden ze hun buit. Nu hadden de Choklengs ook de gelegenheid hun slachtoffers nauwkeuriger te bekijken. Deze mannen van hoge gestalte, bedekt met een soort stof en die om de voeten eigenaardige lederen zakjes droegen, vervulden de Choklengs met afgrijzen. Dan doorsnuffelden de Indianen het kamp van de expeditie : ze vonden kookketels, maar vermits ze het gebruik ervan niet kenden, sloegen ze die stuk. Nu trokken de Choklengs af en namen mee alles wat hun als bruikbaar voorkwam.

Op de terugweg gebruikten ze de bijlen en de messen. In de ogen van de Indianen waren het bovennatuurlijke voorwerpen : ze sneden zonder ophouden en werden niet eens moe. Toen de Choklengs in hun dorp kwamen, kondigden zij de vondst aan en hielden voor de toegelopen stambroeders een demonstratie met de vreemde tuigen. De achtergebleven Choklengs spoedden zich nu naar het uitgemoorde kamp om zich ervan te vergewissen of de anderen wel de waarheid hadden gesproken.

Maar de mannen die nu de ijzeren werktuigen bezaten, bleven er niet lang eigenaar van : ze werden gekwetst of gedood door andere Indianen die zich van de tovertuigen wilden meester maken. Enkele anderen, die zich slimmer waanden, gingen rondzwerven in de buurt van het uitgeroeide kamp, in de hoop nog enkele van die witte mannen in handen te krijgen.

Hun hoop was niet altijd ijdel. Nog meer Blanken werden wreed vermoord, maar vele Indianen vielen als slachtoffer van de kleine, draagbare dondertjes van de Blanken.

Bij deze oorlog met de Blanken kwam dan nog de strijd met andere Indianenstammen, die zich met geweld de ijzeren gereedschappen wilden toeëigenen.

Het ijzer werd weldra het symbool van moed en krijgssukses.

Sommige Indianen wilden het eenvoudig niet gebruiken als ze het niet in een meedogenloze strijd verworven hadden. Toen de Beschermingsdienst in de buurt van een dorp een aantal ijzeren voorwerpen achterliet, simuleerden de Indianen een aanval om zich de illuzie te geven dat ze het metaal in harde strijd veroverd hadden. En sommige gebruiksvoorwerpen werden niet gewild wegens hun nut, maar eerder om te dienen als uiterlijke tekens van weelde.

De Chikrin-Indianen b.v. zijn zo gesteld op het bezit van scharen en hebben er zulke hoeveelheden van, dat ze het volk ter wereld zijn, dat het meeste aantal scharen per persoon bezit.

ONMISBAARDER dan het goud, veel nuttiger ook, is het ijzer voor de mens steeds een benijdbaar bezit geweest.

Toen men het ijzer nog niet kende, zal de mens zich rekenschap gegeven hebben van het nut ervan. De man uit het Steentijdperk zal bij 't bekijken van zijn armzalig gereedschap vast en zeker uitgeroepen hebben : « Wanneer zal ik me niet meer van deze rommel moeten bedienen !... » En hij wenste uit aller harte een nieuwsoortig materiaal waaruit hij zijn onmisbare werktuigen en wapens zou kunnen vervaardigen. Op een dag werd zijn liefste wens verhoord : hij ontdekte het gebruik van het ijzer.

De rush naar het goud heeft vele slachtoffers geëist. 't Is trouwens nog niet zolang geleden en de herinnering eraan leeft nog fris in de geest voort. Maar wie kan zeggen hoeveel mensen het bezit van een ijzeren werktuig met hun leven moesten betalen ?

Men kan zich een idee vormen van wat die « ijzerkoorts » moet geweest zijn, als men het verhaal leest, dat de Chokleng-Indianen uit Brazilië deden aan een inspekteur van de Beschermingsdienst voor Indianenstammen.

Davy Crockett op het Congres

VOLGENDE DONDERDAG : Een nieuw verhaal : DE HELSE ACHTERVOLGING

LILY en TIM in DE JACHT OP DURANGO

KORTE INHOUD

Durango, een der bandieten die de Bank van Glen Forks beroofde, zwerft nog in het woud van Beaumont rond. Matt Brady, sherif van Beaumont, zit hem op de hielen.

VOLGENDE DONDERDAG : **LILY IS GEVANGEN**

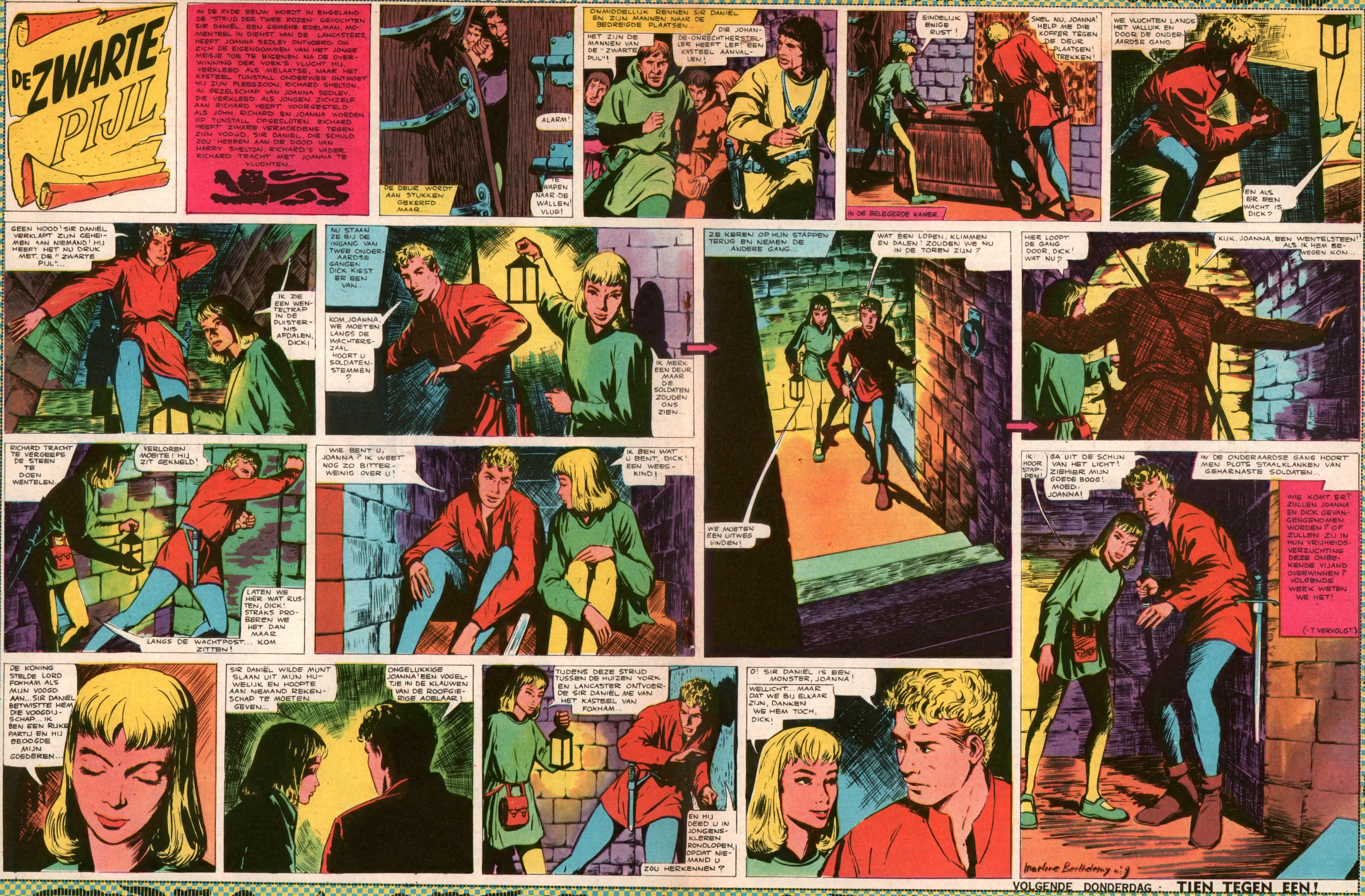

DE ZWARTE PIJL
IN DE XVDE EEUW WORDT IN ENGELAND DE "STRIJD DER TWEE ROZEN" GEVOCHTEN. SIR DANIËL, EEN GEMENE EDELMAN, MOMENTEEL IN DIENST VAN DE LANCASTERS, HEEFT JOANNA SEDLEY ONTVOERD OM ZICH DE EIGENDOMMEN VAN HET JONGE MEISJE TOE TE EIGENEN. NA DE OVERWINNING DER YORK'S VLUCHT HIJ, VERKLEED ALS MELAATSE, NAAR HET KASTEEL TUNSTALL. ONDERWEG ONTMOET HIJ ZIJN PLEEGZOON, RICHARD SHELTON, IN GEZELSCHAP VAN JOANNA SEDLEY, DIE VERKLEED ALS JONGEN ZICHZELF AAN RICHARD HEEFT VOORGESTELD ALS JOHN. RICHARD EN JOANNA WORDEN OP TUNSTALL OPGESLOTEN. RICHARD HEEFT ZWARE VERMOEDENS TEGEN ZIJN VOOGD, SIR DANIËL, DIE SCHULD ZOU HEBBEN AAN DE DOOD VAN HARRY SHELTON, RICHARD'S VADER. RICHARD TRACHT MET JOANNA TE VLUCHTEN.
ALARM!
TE WAPEN NAAR DE WALLEN! VLUG!
DE DEUR WORDT AAN STUKKEN GEKERFD... MAAR...
ONMIDDELLIJK RENNEN SIR DANIËL EN ZIJN MANNEN NAAR DE BEDREIGDE PLAATSEN...
HET ZIJN DE MANNEN VAN DE "ZWARTE PIJL"!
DIE JOHAN-DE-ONRECHTHERSTELLER HEEFT LEF! EEN KASTEEL AANVALLEN!
EINDELIJK ENIGE RUST!
SNEL NU, JOANNA! HELP ME DIE KOFFER TEGEN DE DEUR PLAATSEN! TREKKEN!
IN DE BELEGERDE KAMER...
WE VLUCHTEN LANGS HET VALLUIK EN DOOR DE ONDERAARDSE GANG
EN ALS ER EEN WACHT IS, DICK?
GEEN NOOD! SIR DANIËL VERKLAPT ZIJN GEHEIMEN AAN NIEMAND! HIJ HEEFT HET NU DRUK MET DE "ZWARTE PIJL"...
IK ZIE EEN WENTELTRAP IN DE DUISTERNIS AFDALEN, DICK!
NU STAAN ZE BIJ DE INGANG VAN TWEE ONDERAARDSE GANGEN. DICK KIEST ER EEN VAN...
KOM, JOANNA, WE MOETEN LANGS DE WACHTERSZAAL. HOORT U SOLDATENSTEMMEN?
IK MERK EEN DEUR, MAAR DE SOLDATEN ZOUDEN ONS ZIEN...
ZE KEREN OP HUN STAPPEN TERUG EN NEMEN DE ANDERE GANG...
WAT EEN LOPEN, KLIMMEN EN DALEN! ZOUDEN WE NU IN DE TOREN ZIJN?
WE MOETEN EEN UITWEG VINDEN!
HIER LOOPT DE GANG DOOR, DICK! WAT NU?
KIJK, JOANNA, EEN WENTELSTEEN! ALS IK HEM BEWEGEN KON...
RICHARD TRACHT TE VERGEEFS DE STEEN TE DOEN WENTELEN...
VERLOREN MOEITE! HIJ ZIT GEKNELD!
LATEN WE HIER WAT RUSTEN, DICK! STRAKS PROBEREN WE HET DAN MAAR LANGS DE WACHTPOST... KOM ZITTEN!
WIE BENT U, JOANNA? IK WEET NOG ZO BITTERWEINIG OVER U!
IK BEN WAT U BENT, DICK! EEN WEESKIND!
DE KONING STELDE LORD FOXHAM ALS MIJN VOOGD AAN... SIR DANIËL BETWISTTE HEM DIE VOOGDIJSCHAP... IK BEN EEN RIJKE PARTIJ EN HIJ BEOOGDE MIJN GOEDEREN...
SIR DANIËL WILDE MUNT SLAAN UIT MIJN HUWELIJK EN HOOPTE AAN NIEMAND REKENSCHAP TE MOETEN GEVEN...
ONGELUKKIGE JOANNA! EEN VOGELTJE IN DE KLAUWEN VAN DE ROOFGIERIGE ADELAAR!
TIJDENS DEZE STRIJD TUSSEN DE HUIZEN YORK EN LANCASTER ONTVOERDE SIR DANIËL ME VAN HET KASTEEL VAN FOXHAM...
EN HIJ DEED U IN JONGENSKLEREN RONDLOPEN, OPDAT NIEMAND U ZOU HERKENNEN?
O! SIR DANIËL IS EEN MONSTER, JOANNA!
WELLICHT... MAAR DAT WE BIJ ELKAAR ZIJN, DANKEN WE HEM TOCH, DICK!
IN DE ONDERAARDSE GANG HOORT MEN PLOTS STAALKLANKEN VAN GEHARNASTE SOLDATEN...
IK HOOR STAPPEN!
GA UIT DE SCHIJN VAN HET LICHT! ZIEHIER MIJN GOEDE BOOG! MOED, JOANNA!
WIE KOMT ER? ZULLEN JOANNA EN DICK GEVANGENGENOMEN WORDEN? OF ZULLEN ZIJ IN HUN VRIJHEIDSVERZUCHTING DEZE ONBEKENDE VIJAND OVERWINNEN? VOLGENDE WEEK WETEN WE HET!
('T VERVOLGT.)
VOLGENDE DONDERDAG : TIEN TEGEN EEN!

DE MEESTER VAN HET Rode Goud

KORTE INHOUD

Inspekteur Maartens werd aangevallen door een geheimzinnige persoon, die twee dreigbrieven achterliet. Tevens stelt hij vast, samen met zijn chef, kommissaris De Groot, dat inspekteur Servais uit zijn woning ontvoerd werd. De politiemannen weten dat ze het aan de stok hebben met een duivels tegenstander, die zich de « Meester » noemt. Maartens gaat nu een trouwe vriend opzoeken...

— Maar... die geleerde... is het niet professor Edelman ?

— Inderdaad !

De Groot grinnikte en schuddebolde.

— Woont zijn kleindochter niet bij hem ?

— Ja.

— Men zegt dat het een beeldschoon meisje is... Hi ! hi ! Ben je zeker dat je alleen voor analyses en droge wetenschappelijke praat met de professor gaat buurten ?

— Hm ! Ik heb geen tijd om me met romantische beuzelarij bezig te houden, chef. Mooi is dat meisje gewis... en intelligent op de koop toe. Ze helpt trouwens haar grootvader in zijn laboratoriumarbeid.

— Een echte parel, nietwaar ? Let op, jongeman, let op !

Kommissaris De Groot sloeg zijn ondergeschikte vriendschappelijk op de schouder.

— Wanneer gaat u de professor opzoeken ?

— Nu aanstonds nog ! Elke minuut is kostbaar !

Op straat nam Maartens afscheid van zijn overste en stapte in de wachtende taxi :

— Chauffeur, in volle vaart naar...

Toen hij bij professor Edelman binnenstapte, trof Karel Maartens de anders zo kalme man in een erg opgewonden toestand aan.

— U komt als geroepen, inspekteur ! riep Edelman uit, zonder zich te verwonderen over het ongewone uur. Er is mij iets ongelofelijks, iets verrassends, ongehoord zelfs overkomen !

— Dan moet u op mij niet jaloers zijn ! wedervoer Karel. Ik ben in hetzelfde geval en daarom juist kom ik u opzoeken.

— Ik dacht het wel ! Als Maartens komt aankloppen, dan zit er een vuiltje aan de lucht. Maar dit keer heb *ik* uw diensten nodig !

— Neen ! Ik de uwe !

— Dan helpen we mekaar ! loste Edelman het dilemma op.

— Zeer juist ! zei de inspekteur lachend.

Hij ging voort :

— Mag ik enkele ogenblikken op uw volle aandacht rekenen, professor ?

— Ga uw gang, Karel ! Ik twijfel er aan of uw verhaal zo interessant zal zijn als het mijne. Een sigaar ?

De geleerde rommelde in een schuif en reikte de inspekteur een glazen buisje toe. Hij merkte onmiddellijk zijn vergissing en legde het buisje op een tafel en zei :

—Exkuzeer... Maar dit zijn typhusbacillen !

— Hm... Ik verkies een sigaar ! Nog steeds even verstrooid, professor ?

— Wat wil je, beste vriend ! Een geleerde die zich respekteert, *moet* verstrooid zijn !

Uit een andere schuif haalde hij dan een lekkere Havana te voorschijn. Maartens stak de geurige sigaar op en sprak :

— Ik begin met het begin !

Tot in de kleinste details vertelde Karel zijn wedervaren. Toen hij over het vijsje sprak, liep een siddering door het lichaam van professor Edelman. En toen de inspekteur het over de goud- en dokumentendiefstal had begon de geleerde te beven.

Gespannen had Edelman naar het verhaal van Karel geluisterd. Hij keek de inspekteur nu vlak in het gelaat en in zijn ogen schitterden een vreemd licht.

— Ik begin de zaak te begrijpen ! zei Edelman met schorre stem. Hebt u soms dat vijsje op zak ?

Maartens haalde het vijsje uit het metalen doosje waarin hij het bewaarde en reikte het de professor toe. Deze griste het hem ongeduldig uit de hand.

— Kom mee ! zei Edelman op korte toon.

Maartens was helemaal niet verwonderd over de vreemde handelwijze van de geleerde. Hij volgde Edelman naar zijn laboratorium, een ruime zaal die tot barstens toe met de meest ingewikkelde toestellen gevuld was.

Professor Edelman beschikte over een prachtig ingericht laboratorium : reeds vele jaren nu leefde hij teruggetrokken en hield zich uitsluitend met zijn wetenschappelijke arbeid bezig.

Reeds als jonge knaap had Frank Edelman een buitengewone intelligentie aan de dag gelegd. Op vijftienjarige leeftijd werd hij tot de Universiteit toegelaten. Hij behaalde zijn doctorstitel even voor hij twintig werd met een merkwaardig proefschrift over de geleidingskracht van sommige zeldzame metalen. Op korte tijd was zijn naam bekend in de meest vooraanstaande wetenschappelijke kringen en hij was nog geen drieëntwintig jaar toen hem een professoraat aangeboden was. Vijfentwintig jaar lang was Edelman in het onderwijs werkzaam geweest en hij had vele geleerden gevormd die op hun beurt bijgedragen hadden tot de vooruitgang van de wetenschap, vooral van de electrotechniek en haar toepassingen.

Na een schitterende carrière, gedurende dewelke hij vele malen doctor honoris causa van verschillende buitenlandse universiteiten werd benoemd, had Edelman zich teruggetrokken om in volledige afzondering zijn merkwaardige opzoekingen voort te zetten. Dit betekende niet dat de professor alle kontakt met de buitenwereld verbroken had. Verre vandaar : hij was goed op de hoogte van alles wat er in het dagelijkse leven gebeurde.

Geheel achterin het huis stapten Maartens en Edelman nu de laboratoriumzaal binnen.

In het midden van het laboratorium stond een soort glazen kooi, waarin twee mensen gemakkelijk plaats konden nemen. In die kooi was er een groot instrumentenbord, waarop twee grote wijzerplaten onmiddellijk opvielen. Ze waren van verschillende kleur : een rode en een zwarte. In een hoek van de kooi stond een ingewikkeld toestel dat op een radio geleek.

De brede tafels van het laboratorium waren bedekt met allerlei tuig, dat een middeleeuws alchimist groen van nijd zou hebben doen uitslaan.

Langsheen de muren stonden brede rekken, boordevol potten en dozen. Tegen de achterste muur van de reusachtige laboratorium stonden twee levensgrote poppen als schildwachten opgesteld.

— Zozo ! zei Maartens. Zijn uw robots klaar ?

Edelman antwoordde niet want hij was koortsachtig aan het werk gegaan. In een aarden vijzel goot hij de inhoud van enkele proefbuisjes. Dan wierp hij het vijsje erin. Aandachtig tuurde hij nu in de pot. Na enkele ogenblikken gewacht te hebben, goot hij het vocht weg. Op de bodem van de pot lag het vijsje nog steeds te schitteren.

Edelman knikte voldaan en keek de inspekteur over zijn bril aan.

Om eerlijk te zijn moeten we zeggen dat die bril niet erg nuttig was vermits er geen glazen instonden. Maartens maakte de professor hierop attent.

— Ja ! Steeds verstrooid ! mommelde Edelman. Gisteren brak ik mijn brilglazen. Ik heb nog geen tijd gehad om nieuwe te kopen ! Uit gewoonte bleef ik die bril op de neus zetten ! Laten we nu over ernstige zaken spreken, Karel ! Vooraleer u in te lichten over dit kleine vijsje, ga ik u vertellen wat er de laatste dagen *hier* gebeurd is.

('t Vervolgt)

DE WENS VAN MENEERTJE BROM

Meneertje Brom is nooit tevreden. Hij houdt niet op met tegen zijn lot te tempeesten. Vanmorgen, toen hij de benzinetank van zijn auto liet vullen, grommelde hij : « Tweehonderdtachtig frank ! En dit is te wijten aan de wrijving van de banden op de baanoppervlakte, aan de weerstand van het koetswerk aan de lucht, aan de wrijving van de cylinderhoofden tegen de cylinderwanden. Kon men die wrijving maar afschaffen ! Wat zou dat een opluchting zijn ! »

Toen meneertje Brom weg wou gaan had God — of was het de duivel ? — zijn wens vervuld : er bestond geen wrijving meer. Helaas ! vermits de banden geen vat hadden op de grond, reed de auto niet meer; de motor raasde als gek, vermits de gassen niet meer samengeperst werden. Meneertje Brom besloot te voet naar zijn bureel te gaan. Maar een stap kon hij niet verzetten ! Hij schoof uit en viel als een ledepop neer. Hij moest tenslotte erkennen dat de wrijving toch ook haar nut had. En onmiddellijk was alles weer in orde !

★

Maar Brommetje was onverbeterlijk : als men veertig jaar lang slechtgemutst door het leven gaat, dan leert men dit zo vlug niet af.

Enkele dagen later had meneer Brom verschrikkelijke tandpijn : « O ! Wat een pijn ! Waarom moet ik zo lijden ? Help me toch van de pijn af ! » Zijn wens werd verhoord : 's anderendaags had meneer Brom geen pijn meer. De brave man wou een boekenrek ineenknutselen. Gelukkig dat zijn vrouw het tijdig zag... Meneertje Brom was goed op weg zich een arm af te zagen. Had hij nog pijngevoel gehad, dan zou hij onmiddellijk verwittigd geworden zijn toen hij de zaag in de huid i.p.v. de plank gezet had. Meneer Brom vroeg dan ook braafjes of hij asjeblieft toch weer pijn zou mogen gewaarworden.

★

Enkele dagen later gromde meneer Brom, die lekkertjes in bed lag en die de onheilspellende wekker hoorde aflopen : « Waarom gaat de tijd zo vlug voorbij ? » Onmiddellijk begonnen de wijzers van het uurwerk trager te draaien. Helaas ! eens te meer was het een desillusie. Enkele dagen later had het ganse lichaam van meneer Brom zich aan deze tijdsvertraging aangepast : zijn hart klopte traag, hij had geen refleks meer en sleepte zich langzaam, heel langzaam voort. « Als dit de prijs is die ik moet betalen, dan verkies ik het oude regime ! » riep hij uit. En zijn wens werd verhoord. Hij voelde zich onmiddellijk stukken beter.

★

Toen de tijd voor het jaarlijkse verlof daar was, sleepte meneer Brom twee loodzware valiezen naar het station. Voor hem lag een eindeloze trap, die hij beslist op moest. Hoe hoger hij klom, hoe zwaarder die valiezen doorwogen. Halverwege bleef onze vriend staan en zuchtte : « Het gewicht ! Omdat de zwaartekracht bestaat, moet ik met deze onmogelijke valiezen slepen ! » En oeps ! de zwaartekracht werd opgeheven.

Zo kwam het, dat gehaaste reizigers, lanterfanterende pakjesdragers en knippende kaartjesknippers, meneertje Brom met zijn twee valiezen tegen de hemelhoge zoldering van het station zagen zweven. Men ging de brandweer verwittigen, maar Brommetje ontsnapte aan de greep van de pompier als een met lichtgas gevulde ballon. Tenslotte moest men hem op een stoel vastbinden, die op zijn beurt in het plankier van het station gevezen werd. En meneertje Brom zuchtte : « Ik beklaag me over een hele boel zaken en telkens ik ervan verlost word, loopt het slecht af ! Ik geef het brommen op ! »

★

De benzineman was verrast toen meneer Brom zijn tank kwam laten bijvullen. « 't Is vierhonderd frank, meneer Brom », zei de garagist op benepen toon. Brommetje antwoordde glimlachend : « Nog liever zoveel betalen dan de zwaartekracht te moeten missen ! »

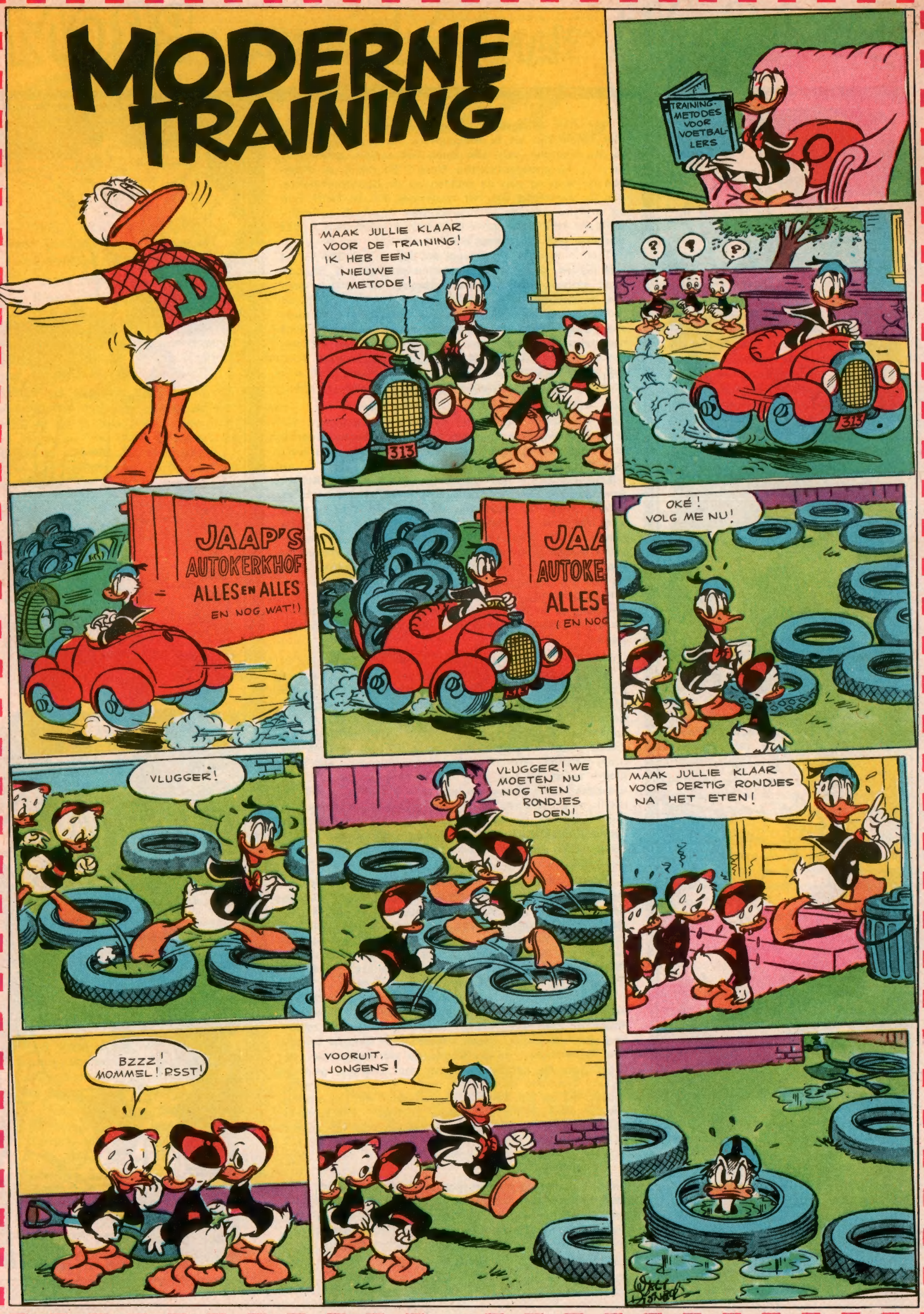

MODERNE TRAINING
TRAINING-METODES VOOR VOETBALLERS
MAAK JULLIE KLAAR VOOR DE TRAINING! IK HEB EEN NIEUWE METODE!
? ? ?
JAAP'S AUTOKERKHOF ALLES EN ALLES (EN NOG WAT!)
OKÉ! VOLG ME NU!
VLUGGER!
VLUGGER! WE MOETEN NU NOG TIEN RONDJES DOEN!
MAAK JULLIE KLAAR VOOR DERTIG RONDJES NA HET ETEN!
BZZZ! MOMMEL! PSST!
VOORUIT, JONGENS!

GELUKKIGE VERJAARDAG, JAWATA!
ECHO-VALLEI
GELUKKIGE VERJAARDAG, JAWATA! IK HOOP DAT JE JE TROMMEL KRIJGT!
GELUKKIGE VERJAARDAG, JAWATA! IK HOOP DAT JE JE TROMMEL KRIJGT!
GELUKKIGE VERJAARDAG, JAWATA! IK HOOP DAT JE JE TROMMEL KRIJGT!
JE KRIJGT GEEN TROM! JE MAAKT TEVEEL LAWAAI!
GA NU ERGENS ANDERS ROEPEN! IK BEN DIE ECHO BEU!
JA, PAPA!
BA! IK GA IN HET BOS MET DE BOMEN PRATEN!
JE KUNT MET MIJ PRATEN, JAWATA!
UGH! IK PRAAT LIEVER MET DE BOMEN!
IK BEN KWAAD! GEEN GESCHENKEN! FOEI!
IK GA MEZELF EEN GESCHENK GEVEN! DAT IS DE BESTE OPLOSSING!
WAT ZOU IK GRAAG HEBBEN?
O!O!
EEN BERENWELP!
DAT IS EEN PRACHTIG GESCHENK!
EEN CADEAU VAN MIJ AAN MEZELF! HIHI!
MAG IK DEZE BEER HOUDEN, PAPA?
BEER?
OEF! 'T IS MAAR EEN WELP!
GEEF HEM HIER, JAWATA!
'T IS MIJN BEERTJE, PAPA!

VOLGENDE DONDERDAG : **STILTE! UITVINDER AAN HET WERK!**

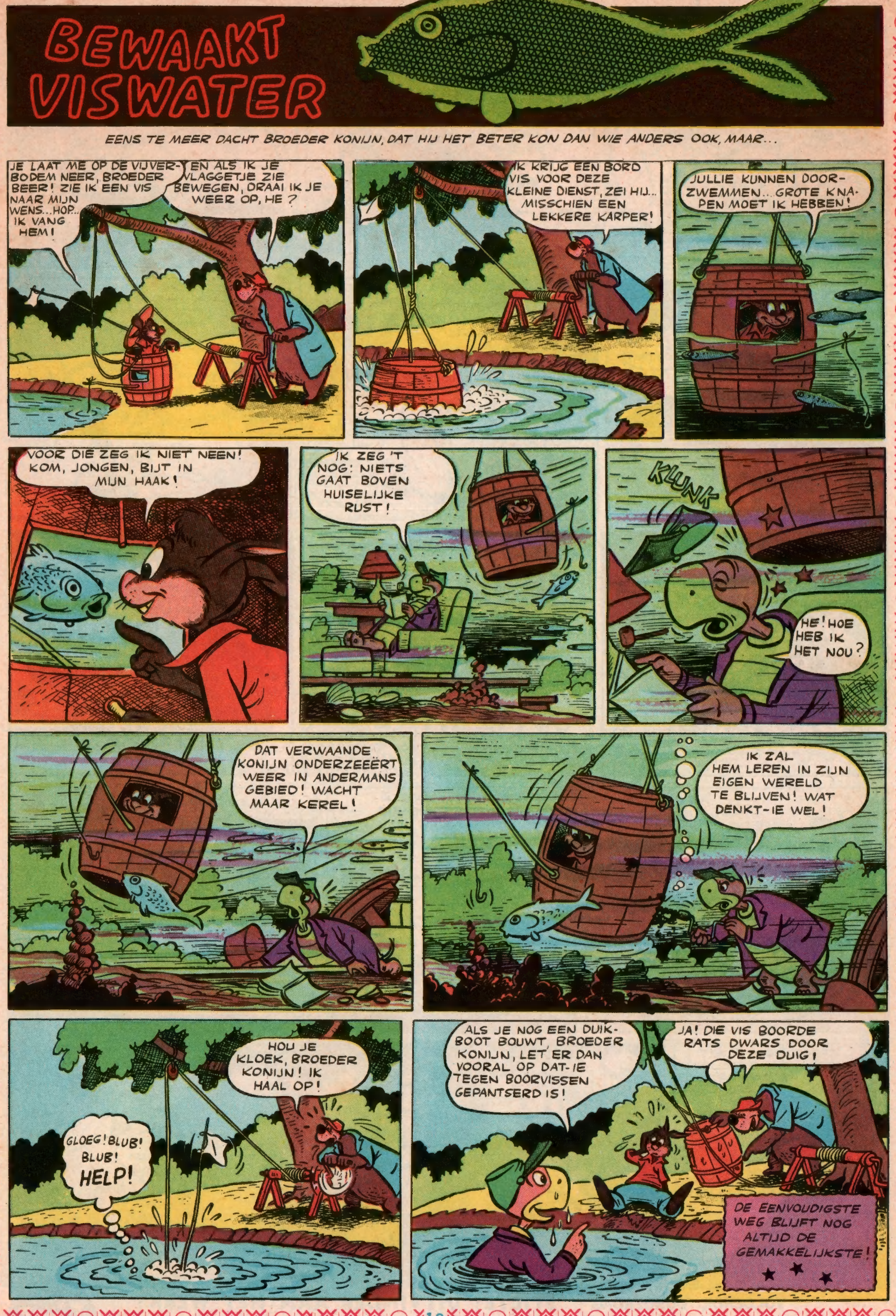

KRUISWOORDRAADSEL

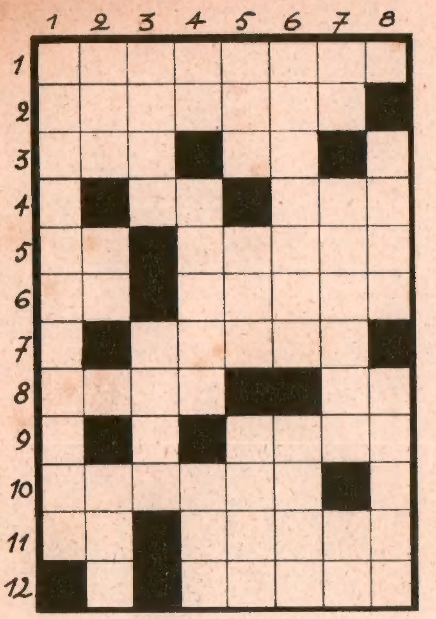

HORIZONTAAL

1. Bast van een kinaboom. - 2. Man van adel. - 3. Belasting voor de doorvoer; Trekdier. - 4. Boomsoort; Door lever afgescheiden vocht. - 5. Muzieknoot; Wijfjesschaap. - 6. Chinese afstandsmaat; Ter uitdrukking van de grootste graad. - 7. Arabische vorsten. - 8. Requiescat in ...; Vul in : TI. - 9. Van het ww. « ketsen ». - 10. Deze vrouw redde het Joodse volk door Aman vervolgd (een boek van de H. Schrift draagt haar naam). - 11. Muzieknoot; Landstreek in Afrika. - 12. Verwijt, lasterlijke aantijging.

VERTIKAAL

1. Man die oude ketels herstelt. - 2. Wereldtaal : een soort verbeterd Esperanto; Uitroep van pijn; Stamvader der Semieten. - 3. Vriendinnetje van Tijl Uilenspiegel; Werkelijk datgene wat het volgende woord zegt. - 4. Afkorting van « alinea »; Rivier in Frankrijk; Vul in : HKB. - 5. Vul in : BMO; Tussenwerpsel : uiting van smart; In wapenkunde : de kleur rood. - 6. Kleine, witte gier die zich met aas voedt; Meisjesnaam. - 7. Vul in : SN; Afkorting van « salvis titulis »; Roep van de ezel. - 8. Einde; Door Mohammed gestichte godsdienst.

OPLOSSING KRW. 333

Horizontaal : KINABAST - EDELMAN - TOL - OS - ES - GAL - LA - OOI - LI - MEEST - EMIRS - PACE - TI - KETS - ESTHER - RE - KENIA - BLAAM.

Vertikaal : KETELLAPPER - IDO - AI - SEM - NELE - ECHT - AL - SOMME - HKB - BMO - OEI - KEEL - AASGIER - ERNA - SN - SSTT - IA - SLOT - ISLAM.

KLEINE, MAAR GRAPPIGE NIEUWTJES

— Eddy Barclay, de beroemde orkestleider, heeft zich een cirkelvormig bed laten bouwen van 2,50 m diameter. Slaapwel !

— Lady Rose vroeg aan de schilder Gabriël Domergue haar op haar portret wat slanker voor te stellen. De schilder heeft dit geweigerd met deze woorden : « Ik ben wel schilder, maar geen massage-specialist ! »

— In Italië lazen we op het uithangbord van een klein restaurant : « Proletarisch Restaurant - Burgerkeuken. »

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : VAN PETEGHEM Alfred (Gent) en MOENTJENS Jacques (Ieper).

1. Mijn eerste dient om iets te kopen. Mijn tweede is een drank en mijn geheel is in het midden van de stad. - 2. Hoe maakt men van een wel een hel ? - 3. Ietje Petietje zit op de bank. Ietje Petietje valt van de bank. Er is geen dokter die Ietje Petietje maken kan.

ANTWOORDEN

1. Centrum (cent - rum). - 2. Door de letter W te vervangen door een H. - 3. Een ei.

BEN JE REEDS LID ?

Alle lezers en lezeressen van « Mickey Magazine » kunnen, hoe jong of hoe oud ze ook zijn, lid worden van Mickey's Club. Lidmaatschap van de Club is gans kosteloos. Geen cent te betalen. Alleen maar naam, voornaam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart vermelden en deze richten aan : Mickey's Club, Hopstraat 47, te Brussel. Na een paar dagen ontvangt men over de post de prachtige lidmaatschapskaart met alle nodige inlichtingen. Met die lidkaart heeft men recht op de prachtige gravures die als volhardingspremie uitgeloofd worden.

EEN JEREMIASMOP

Donald deed vruchteloze pogingen om een nagel in de muur te kloppen. Oom Jeremias, die stond te kijken, kon niet langer zwijgen :

— Maar, Donald, hoe kun je nu toch proberen met een kleerborstel een nagel in de muur te klopen ? Gebruik toch je hoofd !!

DONALDMOP

— Ik eet alles ! antwoordde Donald toen men hem naar zijn lievelingsgerecht vroeg.

— He ! Wat blijft er dan voor ons over ! zegden de neefjes verschrikt.

HEB JE BON Nr 20 AL OPGEPLAKT ?

UIT DE MOPPENTUIN !

Een dronkaard loopt om de hoek van een straat en krijgt een baksteen op zijn hoofd.
— Tiens ! 't Is weeral aan 't regenen, mommelt hij.

(Van Peteghem Alfred, Gent)

★

GAST (tot hotelbediende) : Man, schaamt u zich niet ? Kijk eens hoe vuil die lakens zijn.
BEDIENDE : Dat hindert niet, meneer. Terwijl u slaapt ziet u het immers toch niet !

(Costermans Luc, Tienen)

★

PATEETJE : Vanmorgen zei de radio dat we mooi weer gingen krijgen en nu regent het dat het giet.
MEVROUW PATEETJE : Ziet ge nu wel dat het toestel niet deugt en dat we er een nieuw moeten kopen !?

(Steyaert Erika, Sint-Amandsberg)

★

— Waarom rijdt ge zo met die vuilnisbak rond, Willy ?
— Om kleine zus te vermaken.
— En waar is je zusje ?
— Binnen in de vuilbak !

(Struyf Josephine, Boom)

MICKEY MAGAZINE — **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1957.

Waarom uitstellen?

Leden van de MICKEY-AVIA-Club kunnen bouwdozen voor modelvliegtuigen bestellen door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. « Mickey Magazine », Hopstraat 47, Brussel.

Wizard : 30 frank.

Jeep : 35 frank.

Fledgling : 50 frank (gummimotor).

Vraag ook prijsopgave van onze andere unieke modellen. Goedkoop !

MICKEY en PETER PAN tegen DE GNOMEN

KORTE INHOUD

De schaduwen van Mickey en Dingo zijn zoek. Onze vrienden weten dat hun schaduwen in de handen van de gnomen gevallen zijn. Met Peter Pan zijn ze nu op zoek naar hun schaduwen.

VOLGENDE DONDERDAG : DE GNOMENDANS

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.